

Feia dies que ens vèiem amb l'Anna, i cada vegada m'agradava més. Jo crec que a ella jo també li agradava, encara que no ens ho diguéssim. El nostre llenguatge no verbal deia unes altres coses. Ens agafàvem les mans constantment, ella coquetejava amb mi descaradament i, de tant en tant, els nostres llavis, encara que suaument, es tocaven. Alguna vegada les nostres llengües intercanviaven saliva. Poca, però.

Així que quan em va convidar a anar a veure-la un dissabte a casa seva, tot afegint, amb veu melindrosa que estaríem sols, la meva imaginació i el meu desig es van posar a treballar a la velocitat de la llum.

La setmana es va fer llarga, passava de l'eufòria a la por, estaré a l'alçada? Sabré què fer? Ella en sabrà molt? I si només volia parlar amb calma? Internet em va il·lustrar amb pàgines on explicaven què fer, com fer-ho, com quedar com un gran amant...

Finalment va arribar el dissabte i vaig sortir de casa ple d'energia i confiança. A mesura que m'apropava casa seva els nervis guanyaven la partida i, fins i tot, em vaig plantejar trucar inventant una malaltia que em tenia al llit suant.

No sé d'on vaig treure les forces, però em vaig trobar trucant a casa seva, amb les cames tremolant lleugerament.

Sorpresa, qui em va obrir no va ser l'Anna, sinó una senyora que es va presentar com la seva mare. Per uns motius que no vaig entendre em va explicar que l'Anna no hi podia ser, que ho lamentava, i que havia pensat que per compensar-me em convidava a berenar.

Crec que no vaig obrir la boca fins que no vam seure a taula davant una tassa de xocolata, em va preguntar si m'agradava la nata que tot barrejat s'hi podia sucari un melindro i que el resultat era força agradable. Ho havia provat alguna vegada?

Devia pensar de mi que era ximple, ja que no havia parlat des que ens havíem assegut. Ella no callava. Fa gaire que coneixes l'Anna? Venies a estudiar? Ets un noi molt atractiu, segur que hi ha moltes noies que et van al darrere. Em començava a posar nerviós. A tomb de què venia aquell interrogatori? La situació es va complicar quan em vaig embrutar llavis i nas de nata. Sense que tingués de temps de netejar-me ella em treia la nata amb el dit amb una parsimònia atabaladora. Quan va acabar de passejar el dit pels meus llavis el va portar cap als seus i, lentament i voluptuosa, el va deixar net de nata. Tot això sense deixar de mirar-me.

Vaig començar a pensar que era víctima, o no?, d'un parany que la mare de l'Anna havia preparat per pasturar fora del matrimoni i que jo era l'escollit. Em vaig excitar molt, massa. Total, que quan ella es va apropar i em va convidar que li netegés la nata que tenia als llavis, una enorme taca creixia a la zona de la bragueta dels meus pantalons.

J. M. A.